

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Reverendo In Christo Patri Et Domino, Dn. Gasparo Groppero, Ecclesiae
Collegiatae Apvd Bonnenses Praeposito Et Archiepiscopatvs Coloniensis
Archidiacono, sacri insupèr Palatij Apostolici Causarum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

REVERENDO IN. CHRIS-

STO PATRI ET DOMINO, DN. GASPARO
GROPPERO, ECCLESIAE COLLEGIATAE APVD BON-
NENSES PRAEPOSITO ET ARCHIEPISCOPATVS COLO-
nienfis Archidiacono, sacri insuper Palatij Apostolici Causa-
rum Auditori, Domino suo obseruandissimo.

VVS ille affectus quem olim erga dilectum no-
strum fratrem pie memorię D. Laurentium Suri-
um gessisti, R.D.Praeposite, & ampla in eum colla-
ta beneficia in dē mihi originem accepisse videntur,
quod eius labores probares, & in primis vitis illis
Sanctorum caperis, quas ille literis proditas ad
posteritatem transmisit: non solum quod illarum
frequens lectio eos qui sanctę solitudini & quieti
cum Maria optimam partem eligentes se tradidēre
mirifice recreet, delectet ac pascet, sed quod hisce etiam calamitosi-
ofis que temporibus Reipub. Christianę non modicam vtilitatem adferat,
eamque in fide Catholica retineat, cōfirmetque. Hoc verò tam sacro studio
non facile Tua Reuerentia delectaretur, nisi & eius corporis membrū esset,
cuius & illi mēbra existunt, qui mundo huic nequam nuncium remitten-
tes elegerunt, in solitudinibus, in montibus, speluncis ac terrę cauernis, soli
Deo vacare: & eius insuper spiritu viueret, cuius gratia & operatione, omnes
fideles in Ecclesia Dei, suauimorum concordia & consensione inter se,
in vnus eiusdemq; fidei confessionem conspirarunt, vt idem sapiat, idem-
que loquat̄ur omnes, nec sint inter eos schismata. Quid enim homini Chri-
stiano iucundius, quā vt sit de corpore Christi? qui fide non ficta, multifa-
rijs virtutibus, vitę sanctitate, quotidianis abstinentijs, vigilijs, precandi &
contemplandi indefessa assiduitate, corporis frequenti castigatione, multitis-
que id genus alijs virtutum exercitijs, Sanctorum eius insequatur vestigia &
commembrum fiat? Quid e contra tristius, quā per reprobam fidem, mor-
tuaq; operare uerti ac commutari in naturalem oleastrū, atque ex Euangelici
agricolę excidi oliua? quando quidē sine Deo viuere, mors potius dicenda
est quā vita, & summa miseria. Atque hanc quidem obcecata indurataque
mente, animales nostri pseudo euāgelistę alteri pręferētes, carnis libertatem
amplectuntur, ieiunia & corporis castigationes, tanquā pestem quandam
& hypocrisim fugiunt, & cum nullus sit in eis spiritus, nullus Christi amor:
peritura bona sempiternis, & carnis delicias spiritualibus gaudijs antepo-
nunt, ad eas (vt in Sapientię volumine legitur) inuicem se inuitantes: Veni-
te & fruamur bonis quę sunt, & vtamur creatura tanquā in iuuentute ce-
leriter, vno precioso & vnguentis nos impleamus, & non prætereant nos, flos
temporis, coronemus nos rosis antequā marcescant: nullum pratum sit,
quod non prætereant luxuria nostra: nemo vestrū exors sit luxurię nostrę:
vbique relinquamus signa lætitię, quoniam hæc est pars nostra, & fors no-
stra. Sanctis prætereā Dei ferale bellum indicūt, eorum mirabilem abstin-
entiam & spiritualement vitam non solum execrantes, verum etiam eò impietatis
ac dementię veniētes, vt eorum sacras reliquias sordibus & contumelijs affi-
ciant, altaria Deo ad Sanctorum honorem erecta deiiciant ac solo proster-
nant,

P R A E F A T I O.

nant, venerabiles imagines confringāt & ignibus crement, eò quòd via eorū bona, prauē suā atque peruerse contraria fuerit: Deum in Sanctis eius (more Cain qui fratrem suum iustum ob suam sanctitatem interfecit) persequentes. Cum igitur teterrimis suis facinoribus ac doctrinis mendacibus dementent ac fascinent rudem plebeculam, nunquid nō Dei & Sanctorum eius honorem impiè ab illis pollutum & contaminatum, omni conatu vindicare studebimus? virtutes illorum literis exaratas in lucem proferemus? vitæ sanctimoniam proponemus, atque ad imitandum eam, populum exhortabimur? Cæterum licet inter se opinionibus dissentiant, atque ex vna heresi in aliam prolabantur, ita vt quidam illorum Deum negent & Sanctos eius, neque vitam vllam post hanc superesse, alij verò Christum in Cruce, omnium hominum peccata ita expiāse, vt nullū eis ad mortem (infidelitatis excepto) imputetur flagitium, credant, & sic de cæteris: in hoc tamen, velut agmine factò, concurrunt & conspirant, vt Ecclesiam Dei persequantur ac Rom. fidem anathematizent, venerabilium imaginum vsū, ac purgatorij locum stentorea voce abiurent. Quorum ora obstruere, pro ingenij mei modulo, ac tam impij dogmatis propellendi materiam lectori subministrare volens, S. Iohannis Damasceni Orationem de fidelibus defunctis, ac suppetijs eis ferēdis, huic Tomo inserui, & insignis illius pietate viri Stephani Iunioris martyris passionem, qui pro venerabilium imaginum Sanctorum Dei defensione à Constantino Copronymo occisus, postea innumerabilibus miraculis claruit: Item quæ S. Martini Papæ, qui ab Ariano Imperatore exilio relegatus, quanta vitæ sanctitate & signorum operatione orthodoxam Ecclesiæ suæ fidem confirmārit, eius pandit historia. Inserui præterea non paucas alias Sanctorum Vitas, quarum lectio non paruum (vt spero) & voluptatem & vtilitatem pijs auribus allatura est. Quicquid à me porro ad recognoscendum hunc Tomum & augendum operæ & studij impensum est, sub clarissimo tuo nomine R. Pater & Domine apparere volui, quem quiete & sancta solitudine delectari cognouimus, & Carthusiensis instituti monachos singulari fauore prosequi experti sumus. Quod nostrum officium tibi idcirco debitum, vt pro innata familiæ vestræ humanitate amplecti & nos nostrosque labores contra maleuolos obtrectatores, tua auctoritate, qua summa præditus es, tuendos suscipere velis, etiam atque etiam rogamus. Dominus IESVS Christus R. Dominationem tuam Ecclesiæ suæ diu conferuet incolumem. Ex Carhusia Coloniensi VII. Calend. Feb. Anno M. D. LXXXI.

R. T. Dominationis

clientulus

F. Iacobus Mosander
Carthusianus.

INDEX